

4:o Och löftet gäller icke en obestämd framtid, utan endast det utländska lån Föreningen kan inom December månads utgång afsluta.

K<ejserliga> S<enate>n torde en<ligt>. Dess utom protokollet tillkännagifna gillande besluta att i öfverensstämmelse med ofvanstående förslag låta utfärda ett tillkännagifvande till Hypoteksföreningens Direktion, så snart Herr Senator Born fått p<er> telegram från H<ans> E<xcellen>s Ministerstatssekreteraren mottaga uderrättelse, att Hans Majestät Nådigst beviljat subventionen.

Tillkännagifvandet är i hög grad brådskande, emedan de utsända ombuden icke kunna afsluta lånet, förrän Direktionen efter erhållet officiellt löfte om subventionen dertill bemyndigar dem. 10

528 J. V. SNELLMAN – J. L. F. KROHN 1865 FLS 352:35

Jag har icke alls tänkt på någon åtgärd med anledning af vårt samtal. Öfverhufvud lemnar jag helst Julkisia åt sitt öde och åt deras vård den angår. Endast för att rädda ett Finskt blad från undergång och för att hålla statsanslaget Finska allmogen till godo har jag lagt mig i affären. 20

Anser Slöör icke sitt åtagande för en god gerning, och saknar han moraliskt mod att bära ansvaret derför – så är visst bäst, att han träder tillbaka.

Redan anfallen mot Julkisia under Asplunds regimen, äro uppenbarligen lögnens och dålighetens verk. Ty bladet har på sin höjd förtjenat ett raljeri nu och då. Af samma slag äro de anfall, som riktas mot bladets blifvande skick, om hvilket ännu ingen något känner. Att på förhand försvara sig mot dem är icke görligt. Framdeles skall saken tala – ehuru visst fruktlöst mot de anfallande. Ty intet försvar gäller inför domare utan heder och samvete. 30

Förlåt att jag var litet korrt om näsan. Det kom sig af korrt om tid – och af oförnuftet på alla håll, att icke hafva någon måtta i pretensionerna. Medan ställningen är sådan, att vi må tacka Gud, om blott det redan vunna kan säkerställas, gör man allt sitt till, att gifva motståndarene vapen i hand. Så har äfven skett och sker i Finska lägret. Otåligheten är visst förklarlig; ty det hör menskliga egoismen till att vilja njuta af den goda tid, för hvilken man arbetar. Men visare är, att nöjas med arbetets frukter för en framtid, hvilken eget öga icke ser och rätta pretensionerna och arbetssättet *härefter*. 40

Mitt löfte har jag väl kommit i håg. Dröjsmålet kommer af obehaget att hålla mig fram. Men löftet skall hållas.

Tack för skrifvelsen och var öfvertygad om min aktning och varma tillgifvenhet

J. V. S:n